

Derridas uppfattning om språkets behov av att upprepa sig – ett citat är just en upprepning – kanske citerar varje ord tidigare förekomster?

Även den som vill insistera på närvaro och beslut måste hänvisa till frånvarande instanser (aktörer, platser, tider) där närvarons betydelse förmodas klarlagd. Det vill säga, om vi verkligen undersöker bärigheten hos dessa frånvarande argument, kan det också visa sig att garantitiden så att säga löpt ut.

Just här kunde Schönström med större kraft ha markerat skillnaden mellan Derrida och filosofen J.L Austin, som också citeras med tanken att ord ibland är ”performativa”. Utöver vår förmåga att i språket konstatera eller fråga om verklighetens beskaffenhet, sade Austin, så kan vi också använda orden för att utföra handlingar. Genom att fråga om det finns något salt på bordet? begär jag i själva verket att få salt.

Mot detta invänder inte Jacques Derrida, men han ifrågasätter om någon tydlig och lagliknande skillnad kan identifieras mellan förment normala konstateranden och mer oväntade språkhandlingar, eller mellan effektfulla ord och effektlösa. Austins distinktioner däremot tycks tyvärr medföra uppfattningen att kulturyttringar – och i förlängningen även politisk debatt – nödvändigtvis hänförs till den mindre intressanta kategorin av onormalt och effektlöst språkbruk. Oh don't ask why!

Johansson, Karl Magnus, 2022. *The Prime Minister-Media Nexus. Centralization Logic and Application*. London: Palgrave Macmillan.

Anmälan av Gunilla Jarlbro

Som pensionerad professor i medie- och kommunikationsvetenskap är det lätt att bli lite blasé när man ser ännu en bok eller artikelrubrik som handlar om medier och politik. Finns det något som vi inte redan vet? Artiklar redan från 1944 (Lazarsfelds “The election is over”) och den senare utvecklingen av den såkallade tvåstegs-hypotesen gav oss kunskap att, JA medierna har stort inflytande på såväl opinionen som vad vi röstar på. Sedan dess har otaliga titlar visat på mediernas betydelse för politiken och demokratin. Finns det då något

mer att säga om detta kan man undra? Ja, Karl Magnus Johanssons bok visar att det finns det och han lyckas även överraska en blasé medieprofessor med att leverera ny kunskap. Tack för det!

I den här boken genomför författaren en systematisk studie av hur, varför och med vilka konsekvenser medier påverkar regeringar och premiärministrarnas ställning. Studiens övergripande syfte är att söka förstå hur medier bidrar till institutionella effekter i regeringen. Författaren vill även bidra teoretiskt för att förstå hur statlig kommunikation, eller kanske mer precist, hur politisk kommunikation är uppbyggd.

Studien är upplagd som en fallstudie och fallet i fråga är Sverige. Det finns flera fördelar att just studera Sverige och den största av dessa är kanske den öppenhet som finns i det svenska politiska systemet. Fallstudiens datamaterial bygger på en kombination av befintliga sekundärdata och primärdata hämtade från officiella handlingar, arkivmaterial, memoarer eller biografier, korrespondens samt över 50 intervjuer med journalister, statssekreterare/medierådgivare, statssekreterare och tjänstemän och politiker, bland dem en före detta statsminister

Bland de intervjuade pressekreterarna finns både pressekreterare knutna till mitten-högerregeringarna 2006–2014 och pressekreterare till den socialdemokratiskt-gröna regeringen från 2014. För att komplettera dessa data, bygger studien också på en mängd olika statliga dokument om kommunikationsstrukturer, strategier och samordning, särskilt information/data som kommer från statsministerns kontor. Dessa dokument användes för att förstå de formella strukturerna för statlig kommunikation och de kommunikationsstrategier som de olika svenska regeringarna har använt sig av. Sammanfattningsvis måste det sägas att studien har ett omfattande empiriskt material.

Tabell 3:1 i boken visar på ett förtjänstfullt sätt förändringar från 1961 fram till 2021 och hur olika regeringars kommunikation har organiserats. Det går inte att ta miste på hur personal med kommunikationskompetens har ökat inom regeringskansliet över åren.

Författaren konkluderar sin studie med att säga att regeringskommunikationen har institutionaliserats, skärpts och centraliserats med fokus på statsministerns kansli.

För landets statsminister handlar det mesta om att hitta en kommunikationsstrategi för att säkerställa att hela regeringen reagerar på medierna enhetligt och unisont. Detta kan också uttryckas som att ju fler olika partier i regeringen desto svårare för statsministern att hålla styr på alla inför medierna. Detta beror delvis på mediernas fäbless för att anlita elitkällor, vilket i sin tur förstärker politiska hierkier. Den centraliserade kontrollen av regeringsnyheter väcker i sin tur ytterligare frågor om hur en demokrati ska styras.

Avslutningsvis vill jag säga att, det är en intressant och mycket läsvärd studie som Karl Magnus Johansson har genomfört. Nya forskningsrön presenteras som i sin tur genererar nya spännande frågeställningar.

Det som är lite trist med denna publikation är att den inte är en fullständig monografi, några kapitel är delvis publicerade i tidigare sammanhang, vilket såklart har gjort arbetet med föreliggande bok smidigare. Boken hade dock vunnit på att skrivas som en fullständig monografi, vilket hade underlättat förståelsen för innehållet. Boken kan dock även i sitt nuvarande skick användas som en lärobok inom flera olika samhällsvetenskapliga ämnen.

Jonsson, Jan O., Mood, Carina & Treuter, Georg, 2022. *Integration bland unga: en mångkulturell generation växer upp*. Göteborg: Makadam förlag.

Anmälan av Måns Lundstedt

Diskussionen om "integrationens" utmaningar och förutsättningar har varit ett ständigt inslag i svensk inrikespolitik åtminstone sedan det sena 00-talet. Oavsett om deltagarna är beslutsfattare, akademiker, eller den bredare allmänheten, präglas debatten dock av både begreppsförvirring och brist på väletablerat empiriskt underlag.

Jonsson, Mood och Treuter (2022) har tagit sig an uppgiften att stärka faktabasen i den svenska debatten om integration bland unga med utländsk bakgrund. Till sin hjälp har de en panelstudie av svensk- och utrikesfödda ungdomar med födelseår 1996, utförd vid fem tillfällen mellan 2014 och 2019. Materialet gör det möjligt att kartlägga skillnader och förändringsmönster i utbildning, boende, kulturella värderingar och politiskt deltagande, sociala relationer, samt psykiskt och fysiskt välbefinnande. Resultatet, som nu presenterats i boken *Integration bland unga: en mångkulturell generation växer upp*, ger en lättillgänglig sammanfattning av mönster som många gånger tidigare påtalats av svenska och utländska integrationsforskare, men som inte nödvändigtvis beskrivits samlat tidigare. Med sitt unika material är undersökningen dessutom ett välkommet tillskott till den mångfald av studier som lutar sig mot registerdata.